

YAZI-İmamlar müftüler nikah kıyarsa tarikatlar cemaatler devlet olursa

Turhan Gümüş: Toplumun % 50'si siyasal zor aygıtının olanca baskısına, gündelik hayattaki dayatmalara rağmen yeni rejimin giydirmek istediği gömleği giymemekte, rejimin aidiyet ve biat olarak da okunabilecek hitap, giyim, islamcı bir vakfa üye olma, dindar ve dindar olmayan biçiminde belirginleşen kodlarını reddetmektedir

6 Ağustos 2017 tarihli yazı:

<https://www.birgun.net/haber/imamlar-muftuler-nikah-kiyarsa-tarikatlar-cemaatler-devlet-olursa-173455>

Geçtiğimiz günlerde TBMM'ne sunulan, içinde İl ve İlçe Müftülüklerine nikah kıyma yetkisinin de yer aldığı Nüfus Hizmetleri Kanun tasarısı hafta boyunca yoğun bir şekilde tartışıldı.

Olumlu görüş belirtenler tasarımı 'toplumsal yarar' alanına çekerek meşrulaştırmayı denediler. Özellikle kırsal kesimlerde yaygın olduğu bilinen imam nikahını azaltacağıyla ilgili afaki görüş belirtenler ve hatta bu düzenlemenin laiklik ilkesiyle çelişmediğini söyleyenler oldu.

Rejim ve onun sözcüleri, bu tasarı özgülünde nasıl bir kutuplaştırma ideolojisinden hareket ettiklerini, 'toplum', 'toplumun ihtiyaçları' derken neyi kast ettiklerini bir kez daha açık etmiş oldular.

Şu saptamanın altını çizerek başlayalım: Bugün ülkemizde Siyasal İslamcı bir iktidar hüküm sürmektedir ve toplumun ihtiyacı olarak sunulan her tasarı, yürürlüğe giren her kanun onun ihtiyaçlarının karşılanması içindir.

Rejim sıklıkla yaptığı gibi kendi ihtiyacını toplumun ihtiyacı olarak tarif etmekte, gerçek niyetini olağan ve sıradan bir şeyden söz eder gibi gizlemektedir.

Hamasi söylemlerle meselenin özünün çarpıtılarak bulanıklaştırıldığı her durumda tartışmaya şu soruları sorarak başlamak doğru olandır: İktidar ne istemektedir ve yeni düzenleme rejimin hangi ihtiyacına karşılık düşmektedir?

İktidar, Siyasal İslamcı bir Rejim kurmak istemektedir ve bu doğrultuda epeyce de yol almıştır. Siyasal devlet aygıtı ele geçirilmiş ancak toplumun seküler hayat tarzını benimsemiş, özgürlük, adalet ve eşitlik talep eden kesimlerine dış geçirilememiştir.

Toplumun % 50'si siyasal zor aygıtının olanca baskısına, gündelik hayattaki dayatmalara rağmen yeni rejimin giydirmek istediği gömleği giymemekte, rejimin aidiyet ve biat olarak da okunabilecek hitap, giyim, islamcı bir vakfa üye olma, dindar ve dindar olmayan biçiminde belirginleşen kodlarını reddetmektedir.

Siyasal olarak iktidar olunmuş ama sosyal ve kültürel olarak iktidar olunamamıştır.

Müftülüklere nikah kıyma yetkisinin verilmesi tam da bununla, bütün bir toplumsal hayatın din üzerinden kontrol edilmesine çıkacak olan 'sosyal ve kültürel olarak da iktidar olma' arzusuyla doğrudan ilgili bir projedir.

Söz konusu arzu, geçtiğimiz günlerde, yoruma yer bırakmayacak bir açıklıkta bizzat Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından açıklanmıştır. Erdoğan'ın Ensar Vakfı Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada ifade ettiği "siyasal olarak iktidar olduk ama sosyal ve kültürel olarak

iktidar olamadık” sözleri hangi saiklerle hareket edildiğini, derdin ne olduğunu ve bu derdin olası pratiklere nasıl yansıtacağını yeterince ortaya koymaktadır.

Kuşkusuz bu sözler, öylesine, irticalen söylenen sözler değildir. Öncesi vardır. Müftülük üzerinden nikah kıyma bağlantılı yapılan hamleyi bu açıklamayla ve öncesinde din adamları tarafından yapılan diğer açıklamalarla birlikte ele alıp değerlendirmek gerekir.

Her şeyin din üzerinden tarif edildiği, sosyal ve kültürel faaliyetin mekansal düzenleme anlamında da din merkezli olarak dizayn edildiği bir düzen kurulmak istenmektedir.

Meselenin özü budur.

Toplumun kılcal damarlarına sızma hareketi olarak da tanımlanabilecek söz konusu projede din adamlarına ve camilere tayin edici bir rol yüklenmiştir.

Bu rol, 14 Ekim 2015 tarihinde, Din-Bir-Sen Şanlıurfa Başkanı Ramazan İçen’in “Camiler ve Din Görevlileri Haftası”nda yaptığı bir açıklamada şu şekilde ifade edilmiştir:

“Camiler toplumsal hayatın içinde yer almalı (...) camilerimizi toplumsal hayatın merkezi yapmalıyız. Düğünlerimizi, sünnetlerimizi, mevlitlerimizi, nikâhlarımızı burada yaparak buraları cazibe merkezi haline getirmeliyiz. Biz Müslümanların camilerimizi, Kur’an merkezli olarak okuma salonu, buluşma yeri, dinlenme yeri hatta gerekirse misafirlerin bile ağırlandığı bir yer olarak kullanmamız gerekiyor ki bu, bizim geleceğimiz açısından çok önemlidir. Bakın günümüzde kıraathane dediğimiz yerler dolu iken, camilerimiz boştur. O açıdan camilerimizi gençliğe hitap edebilecek sosyal aktivitelerin yapıldığı mekânlar haline getirmeliyiz.”

Peki bu nasıl olacaktır? Camiler, günün her saatinde değişik etkinliklerin yapılacağı mekanlar haline nasıl getirilecektir?

Taşları yerli yerine oturtan açıklama, İstanbul Müftüsü Hasan Kamil Yılmaz’dan gelir. Müftü Yılmaz, 14 Mayıs 2017’de katıldığı bir programda, Diyanet İşleri Başkanlığı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı arasında imzalanan anlaşma ile camilerin statülerinin değiştirileceğini açıklar.

İşin sırrı “camilerin statüsünün değiştirileceği” cümlesinde gizlidir.

Yılmaz konuşmasında şu ifadeler yer verir:

«Sekülerleştiğimiz süreçte hayat güneşin doğmasına ve vasati saatlere göre ayarlanmaya başlayınca cami ve cemaat ile alakamız azaldı. Cami sadece namaz için gidilen yer gibi anlaşılmaya başlandı. Şimdi yeni bir gelişme oldu. Diyanet İşleri Başkanlığı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı müşterek bir anlaşma yaptılar. Bu anlaşmaya göre artık camilerimizin statüleri farklılaşıyor. Camilerimiz 6-7 gruba ayrılacak. Buldukları mekanlara göre mahalle camileri, meydan camileri, çarşı camileri gibi 7 kadar grup var. Her grubun içinde bulunması gereken standart mekanlar olacak. Yani cami sadece namaz kılınan bir yer değil, gençlerin, kadınların, çocukların, yaşlıların, emeklilerin oturup konuşabilecekleri, okuyabilecekleri mekanları da ihtiva eder hale gelecek. Böylece yüksek binaların aralarındaki camilerimiz, apartmanda bulunan insanlarımızın eşiyile, çocuklarıyla birlikte gittiği ve orada her birine farklı imkanlar sunan mekanlar haline dönüşecek. Asrı Saadet’te olduğu gibi.”

Müftü Yılmaz, konuşmasını bir çok soruya açıklık getiren şu sözlerle tamamlar: “Yapılan çalışmalar sonucunda din görevlilerimiz artık sadece namaz kıldırarakla sınırlı olmayan görevlerinin olduğunu farkına vardılar”.

Her şey çok açık değil mi? Yapılan çalışmalar var ve namaz kıldırmanın ötesinde görevleri olduğunu idrak etmiş din görevlileri!

Dindar ve kindar bir nesil yetiştirme hedefinin eğitimde imam hatipleştirme olarak gerçekleştiği ve aldıkları mesafenin hızıyla gözleri kamaşan hanedanlığın dizginlenemez bir iştahla işin içine başta Ensar olmak üzere envaiçeşit cemaat ve tarikatı soktuğu bir seyir içinde, laikliğin elden gittiğini düşünen çevreler tarafından ‘bu kadar din görevlisinin nerede nasıl istihdam edileceği’ sorusu daha sık sorulur olmuştur.

“Asrı saadet” döneminin hasretiyle yanıp tutuşanlar için bu sorunun yanıtı belliydi: Dinin, din merkezli bir hayatın tüm yaşam alanlarına egemen kılınması için her yerde!

Laiklik tarümar edilmeden, eğitim bütünüyle ele geçirilmeden, kadınlar rızaları alınarak ya da alınmaksızın kapatılmadan ve bütün bunlar için din adamları hemen her alanda görüşlerine başvurulacak bir ‘otorite’ olarak belirginleşmeden bu gerçekleştirilemezdi.

Ortaya çıkan tablonun vehametiyile yüzleşmek istemeyen kimi çevreler dün olduğu gibi bugün de gölge boksuyla meşguller. Ve ne yazık ki hala, ‘bu toplum muhafazakar özellikleri ağır basan bir toplum’ denilerek din merkezli tartışmalara mesafeli durmaya, müftülüğün dini değil resmi nikah kıyacağı argümanı ile meseleyi yumuşatmaya çalışanlar var.

Yukarıda da anlatılmaya çalışıldığı gibi mesele müftülüğün dini ya da resmi nikah kıyıp kıymama meselesi değildir, bu tasarının hangi ihtiyaca karşılık düştüğü meselesidir.

Siyasal İslamcı tasarı, toplumu değiştirip dönüştürme doğrultusunda adım atarken ‘genel kabul’ içinde değerlendirilebilecek kimi eğilimleri öncelikle ve özellikle kullandı. Din dersi zorunlu hale getirilirken de yaptı bunu, türbanla ilgili olarak da. Toplumun % 99’unun (!) müslüman olduğu bir toplumda kim çocuğunun dinini öğrenmesine karşı çıkabilirdi ki! Taşları bizzat 12 Eylül generalleri tarafından döşenen muhafazakar bir toplum oluşturma projesinde iş sonunda eğitimin tarikat ve cemaatlara teslim edilmesi noktasına gelip dayandı.

Eğer güçlü bir itiraz geliştirilmezse benzer bir süreç medeni hukukun kendisiyle ilgili olarak da işleyecektir.

Bugün nasıl ki eğitimde iki başlıktan söz ediyorsak çok kısa bir süre sonra evlilik öncelikli olmak üzere medeni hukukla şeri hukukun karşı karşıya geldiği ve şeri hukukun giderek ağır bastığı bir çok hukukluluk durumundan söz etmek, dahası net bir yarılımla sonuçlanacak bir dualiteyi yaşamak zorunda kalacağız.

Tasarıyı kalabalık teşkil eden cümlelerden arındırıp ‘temsil’ noktasına çektiğimizde görülen şey şudur: Belediye Başkanı ile Müftülük nikah kıyma yetkisi üzerinden eşitlenmiştir. Eşitlenmenin doğal sonuçlarından birinin ‘yetki devri’ olması beklenmelidir. Müftü, işi gücü bırakıp sabahtan akşama kadar nikah kıymakla uğraşmayacağına, uğraşsa bile atılan taş ürkütülen kurbağaya değmeyeceğine göre bu iş, imamlara ve devamında da bir takım ‘din adamları’na devredilecektir.

Ki bu, yukarıda sözü edilen camilerin ve cami alanlarının düzenlenmesi ve yanı sıra din adamlarının yeni görevlerle yükümlendirilmesi arzusunun da mantıksal bir sonucudur.

Müftülük buz kıran görevi görecek, açtığı kapıdan imamlar, Ensarcılar, sırasını bekleyen tarikat ve cemaatler ve düzenlenmiş yeni mekanlarıyla birlikte camiler girecektir.

Son olarak;

Söz konusu tasarımı, bu yıl Din ve Ahlak Kültürü dersine eklenen, evlilik, mal ve mülkün paylaşımıyla ilgili konuları işleyecek olan ‘Muamelat’ ünitesiyle, kör parmağım gözüne dercesine evrim teorisi çıkartılarak müfredata ‘Cihad’ın eklenmesiyle ve MEB’in Ensar başta olmak üzere Cemaat ve tarikatlarla yapmış olduğu anlaşmalarla birlikte değerlendirelim ve altına, AKP MKYK üyesi Ayhan Oğan’ın yaptığı şu açıklamayı ekleyelim:

“Şimdi biz yeni bir devlet kuruyoruz, beğenin beğenmeyin bu yeni devletin kurucusu Tayyip Erdoğan’dır.”

Başka nasıl anlatılabilir ki! Bütün bu tasarılar, daha büyük bir tasarıyla, Din Devleti kurma tasarısıyla ilişkilidir ve dahası, AKP yetkilileri aynı zamanda ‘yerli ve milli’ olan bu tasarımı dillendirmekte bir beis görmemektedir!

Müftülüğe nikah kıyma yetkisi veren tasarıyla ilgili yapılan yorumlar bu gerçeklikle ilişki kurabildiği ölçüde anlamlıdır, ötesi laf-ı güzaftır.

<https://www.birgun.net/haber/imamlar-muftuler-nikah-kiyarsa-tarikatlar-cemaatler-devlet-olursa-173455>